

XXIII

Фреди Саймънс беше във върховния момент на своето щастие. Преди и да беше живял хубаво, такъв рай не беше сънувал – прекрасни условия и за живот, и за работа. Но все пак, обширният му апартамент бе доста голям за един човек. Отначало това правеше впечатление на Фреди, но сега, когато се чувстваше стотици пъти по-щастлив от когато и да било, огромният апартамент му се виждаше дори тесен.

Фреди сега имаше условия да работи и работеше толкова усилено, че за две седмици написа книга, съдържаща около петстотин страници, в която се разказваше за несполучливата експедиция в Антарктида и най-накрая имаше едно възторжено похвално слово за Евектос Свобоен Ублесос. Тази книга беше отпечатана в град Свобд и за много кратко време се разпространи из целия свят. Цветните фотоилюстрации неопровержимо говореха за истинността на фактите, разказани в нея.

Светът беше шокиран от новината за съществуването на неизвестна държава. Много не повярваха, като помислиха книгата на Фреди Саймънс за шарлатанство, някои ту вярваха, ту не вярваха, а имаше и такива, които веднага се отправиха към страната-мечта.

Евектос Свобоен Ублесос се препълни от нови жители. Те бяха отделени в един нов град, построен на изкуствен остров, наречен Естриотео, чието име означаваше на езика на Евектос Свобоен Ублесос “мечта”.

Град Естриотео беше най-големият и най-модерен жилищен комплекс в страната. Имаше жилища за един милион души и, въпреки това, за кратко време не остана свободен дом в него.

Евектос Свобоен Ублесос започна открито в целия свят да пропагандира идеите си, които привличаха още милиони нещастни хора в нейните градове.

След Естриотео беше построен град Увиёмор (копнеж), който също се препълни с пришълци. Но скоро притокут на имигранти престана, защото в много страни започна да намалява застрашително работната ръка.

И така, Фреди Саймънс гледаше щастлив как за един месец израстваше град и за още един се населваше, как всички нещастници ставаха щастливи, гледаше и се радваше на неимоверните постижения на тази напреднала и свободна страна. Но, все пак, на Фреди Саймънс започна да му става скучно и тясно. Колкото и да работеше, за него вече нямаше работа и той се чудеше какво да прави. Обиколи няколко пъти Евектос Свобоен Ублесос, направи най-точната карта на страната, от немай-къде написа една физическа география, отиде да я запише в университета на електронна машина, за да я подготви за изнасяне на лекции по география и с това му свърши работата...